

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

26 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Caduc Marina în numele inculpatului Cebotaru Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2020 și a sentinței Judecătorei Edineț (sediul Central) din 11 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Cebotaru Vadim xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.10.2019 – 11.12.2019;

Instanța de apel: 14.01.2020 – 19.02.2020;

Instanța de recurs: 17.06.2020 – 26.01.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din 11 decembrie 2019, *pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cebotaru Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Cebotaru Vadim pentru un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost dispusă încasarea solidară din contul lui Cebotaru Vadim și Juratu Larisa în beneficiul lui Groza Veaceslav, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 138 771 (o sută treizeci și opt mii, șapte sute șaptezeci și unu) lei, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în sumă de 10 000 (zece mii) lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei.

A fost dispusă încasarea din contul lui Cebotaru Vadim în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 1 280 (o mie două sute optzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 07 iunie 2019, aproximativ ora 02:00, Cebotaru Vadim, pe traseul M-5, km 16+700 m, la intrarea în or. Lipcani din direcția or. Briceni, încălcând regulile de securitate a circulației și de exploatare a mijlocului de transport, prevăzute de art. 10 alin. (1) lit. b) (RCR), care prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele RCR, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum; art. 10 alin. (1) lit. a) (RCR), care prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus; art. 14 lit. a) (RCR) – a condus vehiculul în stare de ebrietate cu grad avansat; art. 34 pct. 2) (RCR) – în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și, neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească; art. 45 alin. (1) lit. b), d) (RCR) – nu a ținut cont de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră; art. 45 alin. (2) (RCR), care prevede că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, a condus mijlocul de transport de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, având exces de viteză, fără permis de conducere perfectat pe numele său, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, care conform testării alcoolscopice cu aparatul „Drager-Alcotester”, în aerul expirat se conținea o concentrație a vaporilor de alcool în cantitate de 0,52 mg/l, în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, ca urmare a derapat în partea stângă a carosabilului spre direcția or. Lipcani, unde s-a tamponat în copaci apoi s-a inversat, iar cet. Gîncu Rosina, care se afla în mijlocul de transport în calitate de pasager i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de ruptura ficatului, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 201919D0129 din 19 august 2019 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.*

3. Avocatul Caduc Marina în numele inculpatului a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea soluționării acțiunii civile și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie respinsă acțiunea civilă ca neîntemeiată.

În motivarea apelului acuzarea a invocat, că prima instanță neîntemeiat a apreciat circumstanțele cauzei și a admis acțiunea civilă înaintată de Groza Veaceslav.

Astfel, a susținut că prin ordonanța din 25 septembrie 2019, Groza Veaceslav a fost recunoscut în calitate de parte civilă în prezenta cauza penală. Totodată, la aceeași dată, Groza Veaceslav a înaintat și cerere de chemare în judecată privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, iar la cerere a anexat și contractul de locațiune de autovehicule conform căruia SRL „Razam-Auto”, reprezentată de directorul Groza Veaceslav, în calitate de locator și Fulga Critian, în calitate de locatar, au încheiat contractul de locațiune de autovehicule, al cărui obiect îl reprezintă închirierea de către locator al autovehiculului de model „Renault Megane”, cu n/î xxxxx.

A indicat apărarea, că potrivit declarațiilor inculpatului Cebotaru Vadim, automobilul de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx a fost luat în chirie de către Fulga Cristian de la Groza Veaceslav, iar ulterior, Fulga Cristian i-a încredințat benevol automobilul inculpatului Cebotaru Vadim.

De asemenea, a menționat că potrivit declarațiilor lui Groza Veaceslav, acesta a declarat că este fondatorul SRL „Razam-Auto” care dispune de genul de activitate de închiriere a automobilelor, și astfel la 05 iunie 2019, automobilul de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, în baza contractului de locațiune de autovehicule, a fost dat în chirie lui Fulga Cristian, iar la 07 iunie 2019, Groza Veaceslav a aflat că automobilul respectiv a fost implicat într-un accident rutier în or. Lipcani, la volanul căruia se afla o altă persoană.

Prin urmare, a subliniat că conform ordonanței din 24 octombrie 2019, anexată la materialele prezentei cauze penale, se confirmă că la 30 septembrie 2019 de către organul de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Briceni, în privința lui Fulga Cristian a fost intentată cauza penală nr. 2019070320 conform semnelor componente de infracțiune prevăzute de art. 264¹ alin. (2) Cod penal, iar pe parcursul urmăririi penale, s-a stabilit că Fulga Cristian, în noaptea din 06 iunie 2019 spre 07 iunie 2019, în urma consumului de băuturi alcoolice împreună cu Cebotaru Vadim, și cunoscând cu certitudine că acesta se află în stare de ebrietate, i-a predat cu bună-știință să conducă mijlocul de transport de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, în urma cărui fapt, conducătorul mijlocului de transport Cebotaru Vadim, încălcând regulile de securitate a circulației, a provocat urmările indicate la art. 264 Cod penal, și anume la intrarea în or. Lipcani, s-a tamponat într-un copac de pe marginea carosabilului, în urma cărui fapt pasagerului Gîncu Rosina i-au fost cauzate leziuni corporale grave.

A menționat, că contractul de locațiune a automobilului demonstrează faptul că la momentul producerii accidentului, automobilul de model „Renault Megane” se

afla în proprietatea/posesia legală a SRL „Razam-Auto”, or, Societatea Comercială nu avea posibilitatea legală de a-l folosi în activitatea sa pe care o desfășoară, din care motiv partea civilă urma să fie recunoscută persoana juridică, și nu persoana fizică Groza Veaceslav.

A conchis apărarea, că prejudiciul material cauzat drept urmare a distrugerii automobilului de model „Renault Megane”, urma să fie încasat în ordine civilă prin înaintarea unei acțiuni civile de către SRL „Razam-Auto” împotriva lui Fulga Cristian cu privire la neexecutarea obligațiilor contractuale, or, automobilul a fost dat în chirie anume acestuia, întrucât Fulga Cristian a predat mijlocul de transport unei persoane despre care știa cu certitudine că se afla în stare de ebrietate și care a provocat urmările prevăzute de art. 264 Cod penal, prin ce s-a încălcat atât legea penală, precum și obligațiunile contractuale prevăzute de cap. VII din contract „condiții de folosire”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2020, a fost respins apelul ca nefondat și menținută sentința primei instanțe.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că la examinarea cauzei prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, a cercetat cauza multiaspectual, a apreciat probele prezentate prin prisma pertinentei, concludenței și coroborării lor, și just a reținut starea de fapt și de drept, corect dispunând încadrarea acțiunilor inculpatului Cebotaru Vadim în baza art. 264 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut prevederile art. 225 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, astfel concluzionând că prima instanță întemeiat a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, dispunând încasarea din contul inculpatului Cebotaru Vadim în beneficiul părții vătămate Groza Veaceslav, prejudiciul material cauzat prin infracțiune, prejudiciul moral, precum și cheltuielile pentru asistență juridică, care au fost confirmate și justificate în baza înscrisurilor prezentate de către Groza Veaceslav și anexate la materialele cauzei, din care rezultă costul reparării automobilului de model „Renault Megane”, ce aparține cu drept de proprietate lui Groza Veaceslav.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele apărării potrivit cărora, în calitate de parte civilă urma să fie recunoscută persoana juridică, și nu persoana fizică Groza Veaceslav, iar prejudiciul material cauzat ca urmare a distrugerii automobilului de model „Renault Megane” urma să fie încasat în ordine civilă în baza intentării unei acțiuni de către SRL „Razam-Auto” împotriva lui Fulga Cristian cu privire la neexecutarea obligațiilor contractuale.

În acest sens, instanța de apel a precizat că prima instanță corect a reținut prevederile art. 1998 alin. (1), 2009, 2043 Cod civil, menționând că prin acțiunile inculpatului din 07 iunie 2019, a fost deteriorat integral automobilul de model

„Renault Megane”, care este proprietatea persoanei fizice Groza Veaceslav (f.d.39), fapt stabilit prin raportul de evaluare a pagubei produse automobilului deteriorat de model „Renault Megane”, cu n/î xxxxx (f.d.190-202), din care rezultă că costul reparației acestuia se estimează la 151 537 lei, iar costul automobilului, conform estimărilor proprietarului din acțiunea sa civilă (f.d.184-188), constituie aproximativ 135 000 lei.

Instanța de apel a indicat, că în motivarea pretențiilor sale privind asistența juridică, Groza Veaceslav a anexat bonul de plată seria nr. EC 519180 din care rezultă că a achitat avocatului costul serviciilor pentru acordarea asistenței juridice estimate la 5 000 lei (f.d.183), sumă care în conformitate cu art. 1998 Cod civil, cu titlu de prejudiciu material, urmează a fi încasată din contul inculpatului în beneficiul lui Groza Veaceslav.

De asemenea, Groza Veaceslav a prezentat chitanța de percepere a obligațiilor vamale de la persoana fizică Groza Veaceslav în sumă de 22 583,37 lei pentru importul automobilului de model „Renault Megane” (f.d.41), factura de achitare a prețului pentru procurarea automobilului de model „Renault Megane” în sumă de 4 850 euro (f.d.43), contractul de locațiune a autovehiculului de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx (f.d.44-45), raportul de evaluare a pagubei produse automobilului deteriorat de model „Renault Megane”, cu n/î xxxxx (f.d.190-202), potrivit căruia valoarea prejudiciului material cauzat lui Groza Veaceslav, constituie suma de 151 537,02 lei, valoarea rămasă a automobilului constituie suma de 14 966,17 lei, în total suma de 136 571 lei, iar suma de 2 200 lei constituie taxa achitată de Groza Veaceslav pentru efectuarea raportului de evaluare a pagubei.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că prima instanță just a constatat că lui Groza Veaceslav i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 138 771 lei, care a fost încasat din contul inculpatului și reprezentantului său legal Juratu Larisa prin sentința primei instanțe.

Reținând prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a respins argumentele inculpatului privind dezacordul acestuia cu încasarea în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material cauzat, indicat în rechizitoriu, care constituie suma cheltuielilor pentru repararea automobilului deteriorat și care nu a fost restituită, or, careva divergențe referitor la quantumul prejudiciului material nu sunt, acesta fiind constatat cu exactitate de către partea acuzării și ulterior de către prima instanță prin sentința adoptată.

Instanța de apel a conchis, că chiar dacă automobilul a fost dat în locațiune de SRL „Razam-Auto” și există relații contractuale între SRL „Razam-Auto” și Fulga Cristian, proprietar al automobilului este Groza Veaceslav, iar în rezultatul săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Cebotaru Vadim, bunul părții vătămate, și anume automobilul de model „Renault Megane”, cu n/î xxxxx a fost deteriorat,

partea vătămată având dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat din contul inculpatului, care a săvârșit accidentul rutier cu automobilul menționat, iar Groza Veaceslav fiind recunoscut parte vătămată și parte civilă prin ordonanța organului de urmărire penală.

De asemenea, în opinia instanței de apel, prima instanță just a admis acțiunea civilă și în partea prejudiciului moral, dispunând încasarea în beneficiul părții vătămate Groza Veaceslav a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, quantum pe care instanța de apel l-a considerat ca fiind echitabil și în conformitate cu circumstanțele cauzei, consecințele săvârșirii infracțiunii, precum și suferințele cauzate părții vătămate. Prima instanță întemeiat a considerat, că faptul deteriorării automobilului părții vătămate și civile Groza Veaceslav la data de 07 iunie 2019, nerepararea acestuia până în prezent, neîntreprinderea de către inculpat sau rudele acestuia a cărorva acțiuni în vederea reparării prejudiciului material cauzat acestuia, necesitatea ultimului de a-și angaja un avocat și a achita serviciile juridice acordate, au creat părții vătămate și civile Groza Veaceslav suferințe psihice, iar quantumul unei despăgubiri în sumă de 10 000 lei, va fi echitabil.

5. Avocatul Caduc Marina în numele inculpatului declară recurs împotriva hotărârilor instanțelor de fond, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a acestora, în partea soluționării acțiunii civile și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie respinsă acțiunea civilă ca neîntemeiată.

În argumentarea recursului apărarea invocă că instanța de apel s-a rezumat la preluarea motivelor primei instanțe și nu s-a expus la argumentele apelului.

Astfel susține, că argumentul instanțelor de fond precum că prin acțiunile inculpatului din 07 iunie 2019, a fost deteriorat integral automobilul de model „Renault Megane” care este proprietatea persoanei fizice Groza Veaceslav, nu poate fi motiv de admitere a acțiunii civile, în contextul în care există un contract de închiriere a automobilului și se atestă că acesta nu era folosit personal de către proprietarul Groza Veaceslav, însă era un bun folosit în activitatea comercială a SRL „Razam-Auto”.

Prin urmare, consideră apărarea că încasarea prejudiciului pentru deteriorarea automobilului urmează a fi dispusă în baza prevederilor contractuale cu privire la neexecutarea obligațiilor contractuale, și nu în baza răspunderii delictuale după cum au concluzionat instanțele de fond. Or, în cazul aplicării răspunderii delictuale, în legătură cu accidentul care a avut loc în noaptea din 06 iunie 2019 spre 07 iunie 2019, și în urma caruia a fost deteriorat automobilul lui Groza Veaceslav, au fost intentate două cauze penale, și anume în privința lui Cebotaru Vadim, în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, precum și în privința lui Fulga Cristian, cauza penală nr. 2019070320, în baza art. 264¹ alin. (2) Cod penal.

Indică apărarea, că în cazul incidenței răspunderii delictuale, în speță, instanțele de fond urmau să încaseze solidar din contul ambilor inculpați, Cebotaru Vadim și Fulga Cristian, considerând că la caz urmau a fi aplicate și prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală.

Consideră apărarea, că în temeiul art. 220 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, art. 776, 901 alin. (5), 1998 Cod civil, prejudiciul material cauzat drept urmare a distrugerii automobilului de model SRL „Renault Megane”, urma să fie încasat în instanța de ordine civilă de SRL „Razam-Auto” către Fulga Cristian privind neexecutarea obligațiilor contractuale, or, automobilul a fost dat în chirie anume acestuia, iar Fulga Cristian a predat mijlocul de transport unei persoane despre care știa cu certitudine că se află în stare de ebrietate și care a provocat urmările prevăzute de art. 264 Cod penal, fapt prin care a încălcat legea penală, precum și obligațiunile contractuale prevăzute la cap. VII din contract „condiții de folosire”.

6. Avocatul Moldovan Gabriela în numele părții vătămate Groza Veaceslav, a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia avocatului, nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor din apel.

Susține că acțiunea civilă a fost înaintată în urma cauzării prejudiciului prin infracțiune, or, apărarea este de acord cu concluziile instanțelor de fond cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Cebotaru Vadim în baza art. 264 alin. (4) Cod penal.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat de către avocatul Caduc Marina în numele inculpatului, se atestă că acesta a indicat drept temei pentru declararea recursului

art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecătii.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

După cum rezultă din materialele cauzei, potrivit sentinței, Cebotaru Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 ani 8 luni închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar potrivit art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Cebotaru Vadim pentru un termen de probațiune de 2 ani. *A fost dispusă încasarea solidară din contul lui Cebotaru Vadim și Juratu Larisa în beneficiul lui Groza Veaceslav, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 138 771 lei, prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în sumă de 10 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5 000 lei, fiind dispusă și încasarea din contul lui Cebotaru Vadim în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 1 280 lei.*

Deși în cererea de apel, avocatul Caduc Marina în numele inculpatului, a invocat dezacordul cu soluționarea acțiunii civile de către prima instanță, analizând decizia supusă recursului Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor și a motivat superficial soluția adoptată referitor la acțiunea civilă înaintată de Groza Veaceslav.

Colegiul penal lărgit menționează că acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspunderea delictuală a persoanei responsabile potrivit legii civile, pentru prejudiciul produs prin săvârșirea faptei care face obiectul acțiunii penale. Prejudiciul solicitat de partea civilă prin intermediul acțiunii avansate în fața instanței împotriva inculpatului, trebuie să reprezinte o consecință directă a infracțiunii deduse judecății, atât în cazul pretinderii recuperării prejudiciului material, cât și celui moral.

În acest context, instanța de recurs reține că prin ordonanțele organului de urmărire penală din 25 septembrie 2019, Groza Veaceslav a fost recunoscut în calitate de parte vătămată (f.d.107, Vol.I), precum și în calitate de parte civilă (f.d.110, Vol.I).

Totodată, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, Groza Veaceslav a înaintat cerere cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, *solicitând încasarea prejudiciului material cauzat pentru deteriorarea automobilului de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, în sumă de 132 268 lei* (f.d.112, Vol.I), și ulterior depunând acțiune civilă, *a solicitat încasarea din contul lui Cebotaru Vadim, prejudiciul material în sumă de 138 771 lei, prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 5 000 lei* (f.d.184-188, Vol.I), anexând la cerere actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 2648/10A din 26 octombrie 2019, împreună cu raportul de evaluare a pagubei (f.d.189, 190-202, Vol.I), precum și bonul de plată nr. 519180 pentru acordarea asistenței juridice (f.d.183, Vol.I).

Colegiul penal lărgit constată, că la caz, sunt incidente prevederile art. 387 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, conform cărora o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Or, din materialele cauzei rezultă că persistă careva dubii privitor la aprecierea cu certitudine a cuantumului prejudiciului material solicitat, în contextul în care Groza Veaceslav, inițial a solicitat încasarea prejudiciului material din contul inculpatului Cebotaru Vadim, în sumă de 132 268 lei, iar ulterior, prezentând probe suplimentare, a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 138 771 lei, cheltuielile pentru asistență juridică acordată în sumă de 5 000 lei, și prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră pripite concluziile instanței de apel cu referire la faptul că la caz, nu sunt divergențe referitor la cuantumului prejudiciului

material, acesta fiind constatat cu exactitate de către partea acuzării și ulterior de către prima instanță

Colegiul penal lărgit subliniază, că prejudiciul solicitat de partea civilă prin intermediul acțiunii avansate în fața instanței împotriva inculpatului, trebuie să reprezinte o consecință directă a infracțiunii deduse judecății, mai cu seamă în cazul pretinderii recuperării prejudiciului material.

Angajarea răspunderii civile delictuale pentru prejudiciile cauzate prin fapta proprie presupune existența cumulată a celor patru condiții sau elemente constitutive, respectiv: prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția autorului faptei ilicite și prejudiciabile.

Răspunderea civilă delictuală sau reparatorie are ca primă finalitate repararea prejudiciului cauzat, iar prejudiciul reprezintă condiția dar și măsura răspunderii reparatorii, întrucât aceasta se angajează numai în limita prejudiciului injust cauzat.

Așadar, Colegiul penal lărgit atestă, că concluziile instanțelor ierarhic inferioare, ce țin de soluționarea acțiunii civile în speță sunt neîntemeiate, iar instanța de apel urmează să se expună asupra acțiunii civile în corespundere cu prevederile legale expuse supra.

Colegiul penal remarcă și faptul că instanța de apel judecând cauza în ordine de apel, nu a dat răspuns la o serie de argumente invocate de către apărare, și anume cu referire la faptul că Groza Veaceslav este fondatorul SRL „Razam-Auto” care dispune de genul de activitate de închiriere a automobilelor, și la 05 iunie 2019 a încheiat cu Fulga Cristian contractul de locațiune a automobilului de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, în privința căruia, la fel a fost intentată cauză penală, conform semnelor componente de infracțiune prevăzute la art. 264¹ alin. (2) Cod penal.

La acest capitol, instanța de recurs notează că din materialele cauzei se atestă că de fapt automobilul de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, este un bun folosit în activitatea comercială SRL „Razam-Auto”, al cărui posesor este Groza Veaceslav, fapt ce rezultă din certificatul de înmatriculare (f.d.33, Vol.I), cartela transportului (f.d.37, Vol.I) și fișa persoanei juridice (f.d.38, Vol.I). Or, în cazul aplicării răspunderii delictuale, rezultă că în legătură cu producerea accidentului din noaptea de 06 iunie 2019 spre 07 iunie 2019, în urma căruia a fost deteriorat automobilul de model „Renault Megane” cu n/î xxxxx, a fost intentată cauză penală atât în privința inculpatului Cebotaru Vadim, precum și în privința lui Fulga Cristian care a contractat chiria acestui automobil.

În concluzie, instanța de recurs atestă că argumentele invocate în apelul apărării nu au fost supuse verificării de către instanța de apel, argumente care, de

fapt, țin de soluționarea fondului apelului și neexpunerea asupra acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

Motivarea insuficientă efectuată de instanța de apel, se apreciază ca un viciu de judecată care afectează hotărârea adoptată și reprezintă temei legal de a casa decizia atacată și a dispune rejudecarea cauzei în instanța de apel.

La același segment, Colegiul penal lărgit amintește, că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, în primul rând, rolul instanțelor judecătorești naționale este să decidă asupra admisibilității probelor, precum și asupra relevanței și ponderii acestora pentru pronunțarea deciziei judecătorești.

Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite.

O decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs.

Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției.

Prin urmare, dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar și obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. (*§ 30, 31 cauza Fomin vs R. Moldova, decizia din 11 octombrie 2011*).

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să examineze amănunțit aspectele descrise întru evitarea încălcării dreptului la un proces echitabil al inculpatului garantat de articolul 6&1 CEDO coroborat cu art. 4, 20 din Constituție.

Față de considerentele mai sus arătate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că la judecarea cauzei instanța de apel a admis erori, care nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs ordinar. Erorile menționate sunt erori de drept procedural și se încadrează în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și se consideră temei de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, și să argumenteze clar și motivat concluziile sale în decizia adoptată.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Caduc Marina în numele inculpatului Cebotaru Vadim, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2020, în cauza penală în privința lui Cebotaru Vadim xxxxx, în partea soluționării acțiunii civile și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea prin care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la **12 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor